

Càritas: estima i viu la justícia

► Mn. Ramon Bufí, Delegat episcopal de Càritas de la Diòcesi de Vic, parlà sobre el lema de la Campanya Institucional de Càritas Catalunya per als propers anys, «Estima i viu la justícia», al Casal Parroquial de La Seu d'Urgell per a una cinquantena de persones el 25 de febrer.

Tractà en profunditat el lema per a enguany: «Què fas amb el teu germà?». Mn. Bufí va citar el Papa Francesc i la seva homília de Dimecres de Cendra, recordant els pilars fonamentals de l'Església: animar i promoure la celebració de la fe; i la caritat entesa com a concepte revolucionari; com la practicava Jesús, no amb les connotacions negatives que actualment s'atribueix a la paraula caritat.

GLOSSA

Néixer i créixer en la comunitat

Missa vespertina d'un dels darrers diumenges abans de Quaresma, amb una concurrència notable. Un matrimoni jove, amb una filla d'encara no un any, està situat als darrers rengles de l'església. En alguns moments, la criatura s'inquieta i fa algun soroll. L'agafen a coll i calla. Passada una estona, es torna a inquietar. El pare se situa, amb ella en braços, al final del temple. El moviment la distreu i la menuda torna a callar. Abans de la lectura de l'Evangelí, l'animador dels cants entona l'al·leluia. El pare, instintivament, es mou com dansant; segueix el ritme i fa ballar la criatura. La filla somriu satisfeta. Participa de la lloança joiosa abans d'escoltar la Paraula del Senyor. Acabada la lectura, pare i filla tornen al banc, amb la mare. La nena s'adorm en braços del pare de la terra, també en braços del Pare del cel.

L'infant que durant la missa, quan decau la seva atenció, juga al banc de l'església; el que repassa un conte i que quan arriba el rès del parenostre ho deixa tot i s'afegeix a la pregària en el que sap i recorda; el nounat que dorm plà-

cidament al bressol o, despert, es mou i tot ho mira, o que escolta el rès del parenostre de llavis dels pares abans d'anar a dormir; els nens i les nenes, encara petits, que l'aprenen de llavis del pare o de la mare, o de tots dos i potser, també, d'un germà o germana més gran... Quina riquesa espiritual per a tots!

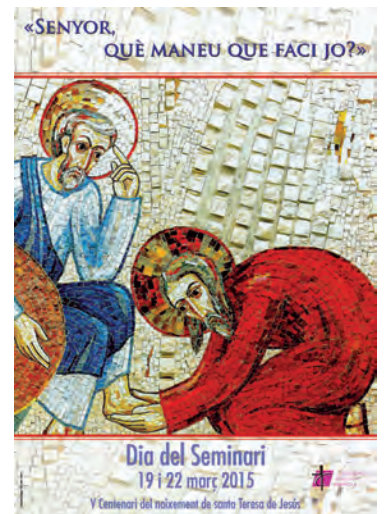
Mai la pregària és endebades, encara que ho sembli. Fer Déu present en la vida, familiaritzar-se amb les paraules emprades, descobrir-ne el sentit, gaudir dels moments adients. Respirar aquesta presència amb naturalitat i joia. Generar un sentit de pertinença agraïda a la comunitat dels creients. Néixer a la comunitat i créixer en la comunitat. Una responsabilitat dels pares que, amb el seu mestratge, esdevenen alhora testimonis. «Lloeu Déu al seu santuari, / lloeu-lo al baluard del firmament, / lloeu-lo per les seves gestes, / lloeu-lo per la seva grandesa. / Lloeu-lo al so dels corns, / lloeu-lo amb arpes i lires, / lloeu-lo amb tambors i danses [...]. Que tot el que respira / lloï el Senyor» (Sl 150,1-4.6).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

«Senyor, què maneu que faci jo?»

En aquest Any teresià el lema del **Dia del Seminari** és una de les belles frases de Sta. Teresa de Jesús, «**Vostra sóc, per a Vós vaig néixer: què maneu que faci jo?**». És d'un famós poema seu en què s'ofereix totalment al seu Senyor, a qui estima sense reserva ni duplicitat. Sap que tot en ella ve de Déu, i vol tornar-li-ho amb generositat. Estimar, servir, donar-se sense retenir res... només desitjant i elegint ser estimada per Jesús, i tenir el privilegi de ser «*Teresa de Jesús*» i que Ell sigui «*Jesús de Teresa*». El lema ens situa en el camí de l'obediència a Déu, i no dels gustos i interessos propis. Ens recentra en Déu, ens treu de tota mundanització que busca la glòria de si mateix i no la de Déu. Així parlava amb passió de formador el Papa Francesc als seminaristes i novicis el juliol de 2013: «Convertir-se en sacerdot, no és primer de tot una elecció nostra. Més aviat és la resposta a una crida i a una crida d'amor. Sento alguna cosa dins, que m'inquieta, i jo responc que sí. En la pregària, el Senyor ens fa sentir aquest amor, però també a través de nombrosos signes que podem llegir en la nostra vida, a través de nombroses persones que posa en el nostre camí. I l'alegria de la trobada amb Ell i de la seva crida porta a no tancar-se, sinó a obrir-se; porta al servei a l'Església». Necessitem anar creant un clima favorable a l'escolta de la crida del Senyor amb atenció, i col·laborar perquè la resposta dels joves sigui humil, compromesa, totalitzant i eclesial.

En aquests últims tres anys a Espanya hem passat de 132 nous ingressos l'any 2012, a 311 el 2013, i a **347 el 2014**, que en números totals signifiquen passar de 1.307 seminaristes majors el 2012, a 1.321 el 2013, i als **actuals 1.357 seminaristes**. Signe real per a l'esperança. A la nostra Diòcesi tenim actualment **5 seminaristes**, i en els dos últims anys **hem pogut ordenar 3 nous sacerdots**. Donem-ne gràcies a Déu! Les tres claus més importants de la pastoral vocacional continuen essent les famílies que viuen i transmeten la fe amb paciència i fervor; les comunitats parroquials missioneres, acollidores i vives, que practiquen la caritat i la cultura de la trobada, sempre recolzades per l'escola; i els mateixos sacerdots que són testimonis feliços de l'Evangelí amb autenticitat i coherència.

Hem de presentar de nou **la vida com a «vocació»**. Déu ens vol per a alguna cosa més que per ser feliços sols, rics i egoistes; que la vida es viu de veritat donant-la, regalant-la, posant-la al servei del nostre proïsme, a exemple de Jesús, fent-nos deixebles seus. «La formació dels seminaristes és una experiència discipular, que apropa al Crist i permet conformar-se cada vegada més a Ell», proposa el Papa Francesc, i «no pot ser una tasca que s'acaba, perquè els sacerdots mai no deixen de ser deixebles de Jesús, no deixen mai de seguir-lo». El Dia del Seminari, més enllà d'informar i de fer una necessària col·lecta d'ajuda, **ha de ser un feix d'iniciatives d'intercessió confiada** a l'Amo dels sembrats, perquè envii més treballadors a les seves messes. Sense oració no hi haurà vocacions, no s'escoltarà la veu de Déu que crida, no creixerà l'Església, ni els evangelitzadors. Sense oració no hi haurà formació ni discerniment evangèlic. Sense oració, l'Esperit Sant no ens podrà donar els sants sacerdots que tant necessitem.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

▶ **AGUSTÍ BORRELL**

Santa Teresa de Jesús: 500 anys

La celebració del V Centenari del naixement de santa Teresa és una oportunitat per agrair la vida i el missatge d'aquesta dona extraordinària del s. XVI, que continua essent encara avui un model per a moltes persones. Dissabte 28 de març, dia del seu aniversari, tindrà lloc a Montserrat una eucaristia (11 h) i una ofrena de les famílies carmelitanes i teresianes a la imatge de santa Teresa que hi ha a la plaça del monestir. El P. Agustí Borrell és carmelita descalç.

Com és l'espiritualitat de santa Teresa?

El centre de la seva vida era la relació personal d'amor amb Déu. Ella sent l'experiència d'un Déu proper, que és present en l'interior del creient i ofereix a cadascú una amistat forta i intensa. D'aquesta relació d'amistat brolla un estil de vida evangèlic marcat per la senzillesa, l'alegria i la confiança, totalment dedicat al servei de Déu i dels altres.

Què la va fer tan autèntica?

Per a ella la fe no és una teoria o una obligació, sinó una certesa, una experiència real de relació amb Jesucrist que l'omple de goig i de valentia. I això traspuava en la seva actitud i en les seves paraules, cosa que la feia molt seductora. Moltes persones la van seguir i així es va estendre la família que ella va fundar, la del Carmel descalç.

Què diria avui Teresa als cristians de carrer?

El V Centenari és una nova ocasió per sentir la crida que Teresa fa a tothom a anar a fons en la vida, a no quedar-nos en la superficialitat, a ser realment lliures i no deixar-nos enganyar o esclavitzar per res ni per ningú. I a viure la fe cristiana amb alegria, amb confiança i amb decisió.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Acció de gràcies per la música i el cant

Gràcies, Senyor, per haver-nos donat el cant: davant teu copsem la seva meravellosa harmonia.

Quan canto per tu t'escolto en el meu mateix cant. Al-leluia!
Gràcies, Senyor, pels cants: i per tu, que en el cant ets la música.

Quan canto per tu, ja ets present en la meva capacitat de cantar. Al-leluia!

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

Para horas difíciles

—¿Has sido humillado? Jesús lo fue también.

—¿Te han escupido y golpeado? A Jesús también.

—¿Te han perseguido? A él también. Y lo encerraron.

—¿Fuiste traicionado? Jesús padeció traición también.

—¿Lloras? Así lloró Jesús.

—¿Sufres? Así sufrió Jesús.

—¿Te sientes clavado —inmóvil— en tu cruz? Jesús también.

—¿Gritas? También gritó Jesús.

«¡Es Jesús! Acércate a Él / si te hallas triste, abandonado, / cansado de luchar, tal vez vencido, / agobiado de sufrimientos y cruces; incomprendiones e ingratitudes... / Que Él sabe de tristezas y agonías / y sabe qué es amar sin ser amado, / y sabe cómo punzan y dañan las espinas.»

Teresa de Jesús escribió:

—«Sea Cristo... mi confianza; / de él solo... mi asimiento; / en sus cansancios... mi aliento; / y en su imitación... mi holganza.»

Si estamos en cama y con fiebre alta, pesarnos y decaídos —el alma acusa los golpes del cuerpo enfermo—,... es entonces cuando podemos convertir nuestro estado de **postración**... en verdadera **oración**, con sólo identificarnos y unirnos a Jesús crucificado.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La crisis

Las crisis forman parte de la condición humana. Así que hay que asumirlas y estar preparados para afrontarlas sin que nos pillen desprevenidos.

Una crisis es una situación de duelo, de nostalgia. Se apodera de nosotros el miedo generado por lo desconocido. En un momento de cambio no sabemos qué sucederá, y eso nos produce desasosiego. Pero la desesperación no es una buena consejera en los momentos de crisis.

Y en este contexto podemos redescubrir la presencia de Dios en nuestra vida. Tal vez, distraídos con tantos asuntos importantes, nos habíamos olvidado de lo esencial. Cuando se derrumban los muros de nuestras seguridades, cuando comprobamos la inconsistencia de cuanto nos rodea, buscamos la solidez de lo inalterable, de lo inmutable, del fundamento de la existencia: el Absoluto.

La crisis nos invita a ejercitarnos en valores como la paciencia, la humildad, la creatividad, el coraje, la solidaridad, la esperanza, la austeridad, el optimismo, que en circunstancias más favorables no hubieran arraigado en nosotros. Las crisis son inevitables, pero son una oportunidad para crecer como personas.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

23. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o més breu: Dn 13,41c-62) / Sl 22 / Jn 8,1-11]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Dimecres [Is 7,10-14; 8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret, anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, màrtir.

26. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, màrtir.

27. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, màrtir.

28. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10.11-12ab.13 / Jn 11,45-56]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ † Diumenge vinent, Diumenge de Rams (litúrgia de les hores: 2a setmana) [*Abans de la processó*: Mc 11, 1-10 (o bé: Jn 12,12-16). *Missa*: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15,47 (o més breu: Mc 15,1-39)]. Sant Ciril, diaca i màrtir; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, verge, a Toledo.

DIUMENGE V DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

»L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriurà en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

▶ Salm responsorial (50)

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em pengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

»En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, gloriífiqueu el vostre nom». Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 31,31-34)

«Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva. No como la alianza que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto: ellos quebrantaron mi alianza, aunque yo era su Señor —oráculo del Señor.

»Sino que así será la alianza que haré con ellos, después de aquellos días —oráculo del Señor—: Meteré mi ley en su pecho, la escribiré en sus corazones; yo seré su Dios, y ellos serán mi pueblo. Y no tendrá que enseñar uno a su prójimo, el otro a su hermano, diciendo: "Reconoce al Señor." Porque todos me conocerán, desde el pequeño al grande —oráculo del Señor—, cuando perdone sus crímenes y no recuerde sus pecados.»

▶ Salmo responsorial (50)

R. Oh Dios, crea en mí un corazón puro.

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso: / enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (He 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, cuando en su angustia fue escuchado.

Él, a pesar de ser Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se ha convertido para todos los que le obedecen en autor de salvación eterna.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, quisiéramos ver a Jesús.» Felipe fue a decírselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decírselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. Os aseguro que si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo premiará.

»Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré?: Padre, líbrame de esta hora. Pero si por esto he venido, para esta hora. Padre, glorifica tu nombre.» Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo.» La gente que estaba allí y lo oyó decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el Príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra atraeré a todos hacia mí.» Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

El Salvador beneït. Pintura de F. Zurbarán (1598-1664), Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Volem veure Jesús

Entre els qui havien arribat a Jerusalem per celebrar la festa de Pasqua hi havia un grup de grecs que demanen a Felip de Betsaida i a Andreu: «Volem veure Jesús». Aquest desig expressat amb tanta esperança pels grecs tradueix una aspiració que recorre els segles. Tot i que no són del poble d'Israel, són temorosos i cercadors sincers de la veritat.

Són moltíssims al llarg de la història els qui se senten fascinats per Jesús. Aquests grecs són presentats per l'evangelista com a personatges emblemàtics, que representen en certa manera tots aquells que cerquen Jesús. Així ho interpreta el mateix Jesús, que s'allarga parlant sobre la seva mort immi-

nent i diu: «Jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Tot seguit l'evangelista afegeix: «Deia això indicant com havia de ser la seva mort». «Si el gra de blat, quan cau a terra no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit». El qui viu preocupat per la seva vida, acabarà perdent-la; en canvi, qui no s'enganxi a ella en aquest món, la conservarà per a la vida eterna. Per mitjà de Jesús, l'home que s'havia allunyat de Déu retorna a ell. A l'antiga aliança, restringida al poble d'Israel, la succeeix la nova i definitiva aliança oberta a tots els pobles. Jesús és capaç d'atreure els grecs i els jueus cap a ell.

Aquesta aliança nova és anunciada al segle VI aC pel profeta Jeremies en una pàgina que és un dels cims de l'Antic Testament i que es llegeix a la

primera lectura d'avui. Aquests són els trets d'aquesta nova aliança: la interioritat («posaré la meua llei en el seu interior, l'escriurà en els seus cors»), la relació espontània amb Déu («tots em coneixeran, des del més petit fins al més gran») i el perdó del pecat que ha devaluat l'antiga aliança («els perdonaré la culpa i no els recordaré més el seu pecat»).

La nova aliança està escrita en el cor. La mort de Jesús en la creu ens ensenya que Déu escriu la seva llei en el cor de l'home bo estimant-lo fins a l'extrem. La participació en l'eucaristia és la comunió amb el cos i la sang de Crist que posa dintre nostre el desig de trobar-nos amb el Senyor.

VII Trobada diocesana d'animadors de la Litúrgia

El dissabte dia 28 de febrer, a la Casa del Bisbat d'Urgell, una cinquantena de persones de diferents indrets del Bisbat, Puigcerdà, Ribes de Freser, Bellver, Andorra i La Seu d'Urgell, van participar i van gaudir de la VII Trobada diocesana d'animadors de la Litúrgia.

Va començar amb una introducció de Mn. Xavier Parés, Delegat diocesà de Pastoral Sacramental i Litúrgia del Bisbat, sobre el sentit de la participació.

Tot seguit es van fer tres ponències:

- «Els ministeris de Lector i d'Acòlit», per Mn. J. Antoni Mateo. Una afirmació de St. Joan Pau II «L'atenció que donem a la Litúrgia, marcarà el futur de l'Església.»
- «Ministres extraordinaris de la Comunió» per Mn. Xavier Parés, Delegat diocesà de Pastoral Sacramental i Litúrgia del Bisbat. Que va remarcar la importància d'aquest ministeri i va donar pautes molt entenedores de com s'ha d'actuar amb tota delicadesa i respecte.
- «El Cant i la Música a la Litúrgia», per M. Carme Girart. Va exposar una ponència molt exquisida, clara i completa de la importància del cant i la música en la Litúrgia, i com un reclam a fer de les nostres celebracions moments forts de pregària i comunicació amb Déu que pugui atreure els joves per la força que hi ha en si mateixes.

Aquesta mateixa trobada es va repetir el dissabte 14 de març de 2015 a la Casa d'Espiritualitat del Santuari del Sant Crist de Balaguer.

2a Jornada de formació per als preveres i diaques d'Urgell

Dilluns dia 16 de febrer al Santuari del Sant Crist de Balaguer va tenir lloc la 2a Jornada de formació per als preveres i diaques d'Urgell del curs pastoral 2014-2015 amb l'assistència d'uns 60 preveres i diaques de tota la Diòcesi. El ponent fou el Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, que oferí dues xerrades sobre el Sínode extraordinari de Bisbes sobre la Família i l'Evangelització, al qual va participar per exprés desig del Papa Francesc.

Després de resar conjuntament la pregària de l'Hora d'entre dia, el Sr. Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, donà la benvinguda als assistents i al Sr. Cardenal agraint-li el seu servei generós a l'Església i subratllant la seva participació en l'assemblea extraordinària del Sínode de Bisbes que tingué lloc a Roma del 5 al 19 d'octubre del 2014.

El Dr. Martínez Sistach glossà els aspectes principals de la situació de la família en l'actualitat i desgranà les principals temàtiques que es varen abordar en el Sínode extraordinari de l'octubre, al qual seguirà l'ordinari d'octubre 2015: la bellesa del matrimoni i la família; l'educació dels fills; la família com a Església domèstica; les situacions matrimonials difícils (separats, divorciats, parelles homosexuals...), tot subratllant com fou un Sínode eminentment pastoral on els participants analitzaren amb un gran realisme la situació actual que el matrimoni i la família experimenten en el món.

El Cardenal Arquebisbe de Barcelona insistí que tots els membres del Sínode abordaren la problemàtica des d'un fort punt de vista pastoral, sense negar en cap moment la veritat evangèlica de la indissolubilitat del matrimoni rat i consumat entre batejats. Subratllà que cal insistir en una preparació acurada dels adolescents i joves, i de forma més pròxima de les parelles que volen contraure matrimoni canònic perquè siguin conscients del gran pas que es disposen a realitzar i, en determinats casos, i als qui han experimentat algun fracàs, orientar-los perquè acudeixin als tribunals eclesiàstics per tal d'escatir si el seu matrimoni fou nul o no.

Un dinar de germanor clogué la Jornada de convivència i germanor entre tots els preveres d'Urgell.

Jornada de treball a Madrid dels delegats de Catequesi

Els delegats diocesans de Catequesi es van reunir del 23 al 25 de febrer a Madrid, amb motiu de la celebració de les jornades anuals. Enguany, en continuïtat amb les darreres jornades on es presentà el Catecisme *Testimonis del Senyor*, les jornades es van centrar en «Els catequistes al servei de la Iniciació Cristiana».

El nou equip de la Subcomissió Episcopal de Catequesi de la CEE presidit per Mons. Amadeo Rodríguez va fer-se present. Abans de la intervenció dels diferents membres del nou equip, Mons. Javier Salinas que fou l'anterior President de la Subcomissió i essent actualment President de la Comissió Episcopal de l'Apostolat Seglar dictà la primera ponència sobre la tasca i la formació dels catequistes al servei de la Iniciació Cristiana (IC).

Mons. Vives es troba amb la comunitat ucraïnesa greco-catòlica de Guissona

El dissabte dia 28 de febrer l'Arquebisbe Joan-Enric Vives va mantenir una trobada a la parròquia de Santa Maria de Guissona amb l'equip responsable i els fidels de la comunitat ucraïnesa greco-catòlica.

La trobada posà de manifest les bones relacions que existeixen entre la comunitat greco-catòlica i la nostra parròquia de ritu llatí a través del Rector i Arxiprest de l'Urgell Mitjà Mn. Ramon Balagué i el clima d'entesa entre les dues comunitats.

L'Arquebisbe Joan-Enric s'interessà per la situació de la comunitat ucraïnesa i mostrà el seu suport davant les dificultats que a Ucraïna s'han viscut amb la recent guerra que ha fet que molts ucraïnesos instal·lats a Guissona visquin amb dramatisme i preocupació la situació de les seves famílies i la seva pàtria.

Mons. Vives volgué agrair als fidels ucraïnesos que viuen a Guissona totes les iniciatives que darrerament han dut a terme en solidaritat amb els seus compatriotes com la compra d'una ambulància medicalitzada, de dos vehicles i també l'ajuda directa a famílies malaltes.

ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT

105.0 - 104.4
107.5 - 91.5

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Quaresma, revitalitzem el cos de l'Església (i V)

En les darreres xacres, el Papa apunta l'esperit de mundanitat. És clar que parla als membres de la Cúria Romana i potser no té una aplicació tan directa al poble fidel que formem el cos de l'Església. Però no deixem de fer-nos pensar les seves observacions.

13. L'acumulació de béns materials

Quan omplim el buit del nostre cor amb l'acumulació de béns materials. No tant perquè en tinguem necessitat, sinó per cercar-hi seguretats, per l'afany de posseir. Tots ho sabem que d'aquest món no ens en emportarem res. I moltes de les coses que tenim —la majoria?— són supèrflues. Enmig d'una societat consumista és heroic no malgastar en falses necessitats.

La nostra Església ens ofereix camins per ser solidaris, per exercir la caritat cristiana, per oferir el nostre temps, les nostres qualitats, un servei

voluntari: Càritas, Mans Unides, les Obres Missionals Pontificies... Trenquem el cercle del consumisme per obrir-nos a sentiments humanitaris i cristians.

14. Tancar-nos en el nostre petit cercle

És natural que tinguem un grup de persones amb qui hi ha més afinitat de pensament, pel lloc d'origen, els interessos personals u objectius comuns... Però això no ens hauria de tancar, exclouent els altres o aïllant-nos de la nostra pertinença a la comunitat. Grupets i capelletes en la comunitat no ajuden a avançar.

Més greu encara és quan aquests grups, enlloc de col·laborar mútuament, lluiten entre ells. El Sant Pare recorda aquelles paraules de Jesús: «Tot regne dividit en faccions que lluiten entre sí, acaba desolat» (Lc 11,17). L'objectiu nostre ha de ser sempre sumar en bé de la comunitat.

15. L'èxit personal, el personalisme... El Papa diu: «l'exhibicionisme»

Quan cerquem més el lluïment personal que el servei als germans. És un risc del qui té alguna responsabilitat especial. Que pretén sobresortir sobre els altres. O, més greu, del qui, per quedar bé ell, no l'importa desacreditar un company, difamar-lo o calumniar-lo. Per tal de millor esbrinar les motivacions que tenim, ens ajudarem preguntant-nos a qui beneficia la nostra acció. Recordem la coneguda consigna: «Nosaltres no som segadors sinó sembradors.»

Amb el d'avui, acabem aquests comentaris al discurs del Papa que hem anat presentant durant la Quaresma. La nostra intenció ha estat ajudar la renovació del nostre cor i així ajudar la revitalització del cos de l'Església.

Mn. Ramon Sàrries
Arxiprest de les Valls d'Andorra